

РЕШЕНИЕ

№ 669

гр. ****, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – **, V СЪСТАВ**, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Г.

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Иванка Д. Дрингова

при участието на секретаря Доника Здр. Христова
като разгледа докладваното от Иванка Д. Дрингова Въззивно гражданско
дело № 20223100500422 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е п о въззивна жалба с вх. № 50798/13.12.2021г., депозирана от „ЕЛПАК“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от управителя ****, чрез адв. ***** Н. от САК, със съдебен адрес гр. *****, срещу решение № 1600/08.11.2021г., постановено по гр. дело № 11251/2020г. по описа на ВРС, XVI-ти състав, с което е отхвърлен предявеният от въззивното дружество иск с правно основание чл.45 от ЗЗД за осъждане на Д. СТ. ИВ., ЕГН ***** от гр. В***** да му заплати сумата от 3339,12лв., представляваща част от претърпяна от дружеството имуществена вреда в размер на 3 900 лв. /три хиляди и деветстотин лева/, представляваща стойността на новите части, необходими за ремонта на собствения му автомобил ***** с рег. № *****, стойността на боята, материалите за боядисване, труда за извършване на ремонта и стойността на превоза до оторизиран сервиз, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение за претърпяната вреда от датата на извършване на неправомерното увреждане до окончателното изплащане на сумата.

В жалбата е изразено становище за очевидна неправилност, незаконосъобразност и несправедливост на обжалваното решение. Въззивникът изразява несъгласие с извода на съда, че претендираната вреда е настъпила по повод ПТП, което е осъществено по време на изпълнение на трудовото правоотношение на въззиваемия с въззивникът, при ненормирано работно време. Настоява, че процесното ПТП е причинено умишлено от въззиваемия и че управлението на МПС не е било по повод или във връзка с трудовото правоотношение между страните. Оспорва дадената правна квалификация на иска от районния съд, като

същевременно намира за доказан фактическия състав на чл.45 от ЗЗД. Счита, че първоинстанционният съд е постановил акт си без да обсъди в съвкупност събраните по делото доказателства. Отправеното искане е да се отмени решението и да се постанови ново, с което да се уважи изцяло предявения иск. Претендира и присъждане на направените разноски пред двете инстанции.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна по жалбата, в който е изложено становище за неоснователност на оплакванията срещу решението, което намира за правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на направените съдебни разноски пред въззивната инстанция.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

Производството пред ВРС е образувано по предявен от „ЕЛПАК“ ЕООД срещу Д. СТ. ИВ. иск с правно основание чл. 203, ал.2 от КТ вр. чл.45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 3339,12 лв. /изменен в хода на производството/, представляваща част от обезщетение за претърпани имуществени вреди в размер на 3 900 лева, изразяващи се в стойността на нови части, необходими за ремонта на собствения му автомобил *****, рег. № *****, стойността на боята, материалите за боядисване, труда за извършване на ремонта и на превоза до оторизиран сервиз, ведно със законната лихва върху петендираната сума от датата на извършване на непозволеното увреждане до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът излага в исковата молба, че на 13.11.2018г. между страните е сключен трудов договор № 188/13.11.2018г., по силата на който Д. СТ. ИВ. е назначен на длъжност „търговски представител“. На 28.08.2019г., за изпълняването на служебните му задължения извън търговския обект, на ответника е предаден и зачислен за управление служебен лек автомобил марка „*****“ с рег. № *****. На 08.04.2020г., около 17:30 часа, в извънработно време, придвижвайки се по своя лична работа, несвързана с изпълнение на трудовите му задължения, в гр. *****, на кръстовището на ул. „*****“, на излизане от ресторант Макдоналдс "Макдрайв", вероятно след покупка на храна за семейството му, лицето Д. СТ. ИВ., като водач на посочения служебен лек автомобил "*****" с рег. № *****, собственост на "ЕЛПАК" ЕООД, при движение, не пропуска движещия по ул. ***** лек автомобил *****, вследствие на което причинява ПТП с материални щети. При удара на автомобила, собственост на "ЕЛПАК" ЕООД, са причинени множество щети в т. ч.: деформации в предна и лява част на автомобила, като щетите са придружени с изтичане на охладителната течност. За реализираното ПТП е подписан протокол за пътнотранспортно произшествие № 1741641 на ОДМВР - *****, в който е описан механизмът на ПТП и причинените щети. Посочено е, че виновен за ПТП е водачът на лекия автомобил "*****", който е нарушил ЗДвП, за което е ангажирана и отговорността му. Към момента на реализиране на горепосоченото ПТП лекият автомобил "*****" е бил застрахован в ЗАД "Алианс *****" по полица "Каско" с № ***** валидна от 31.01.2020 г. 00:00 ч. до 30.01.2021 г. 24:00 ч. Заведена е щета под № *****, но ищцовото дружество е получило отказ за изплащане на застрахователно обезщетение, тъй като не е спазено договореното условие автомобилът да бъде предоставен за оглед и фотозаснемане при сключване на договора за застраховка.

Ответникът не е изпълнил текущото си задължение, дори и след напомняне от представители на работодателя не е предоставил ползвания автомобил "*****" за оглед и фотозаснемане от застрахователя, след сключване на застраховката на 24.01.2020г. Огледът на автомобила, под предлог за "липса на време", не е бил извършен и преди датата на ПТП, 08.04.2020г. Ищецът счита, че причинената му имуществена вреда е в резултат на виновното поведение на Д.И., при което е настъпило ПТП, като последица от нарушение от негова страна на правилата за движение. Намира деянието на ответника за противоправно, извършено в извънработно време, при използване на служебния автомобил, за да се придвижва с него по лична работа, несвързана с трудовите му задължения.

В срока за отговор на исковата молба ответникът е депозирал писмен отговор. Оспорва изцяло иска, изложените факти и квалификацията на претенцията. Не отрича, че от 13.11.2018г. до 29.7.2020г. е бил работник на ищеца. Излага, че работното му време от 8 часа на ден не е било строго определено, вкл. и към 8.4.2020г. Оспорва да носи материално отчетническа отговорност по отношение на алекия автомобил, както и че случилото се произшествие с автомобила е било в извънработно време и че е вършел лична работа. Твърди, че вина за настъпването на ПТП има и водачът на другия автомобил, който е предприел изпреварване в насрещната лента на ул. ****, посока от бул. **** към бул. ***** и е блъснал автомобила на ищеца. Не оспорва, че е налице застраховка "Каско" на ищеца за посочения автомобил с ЗАД "Алианс *****" и намира отказа на застрахователя да заплати щетата за неправилен. Оспорва да е имал задължение да предостави автомобила на ищеца за оглед при сключване на застраховката "Каско". Оспорва размера на причинените вреди, като намира, че цялата стойност на автомобила "*****", регистриран в **** на 5.2.2007г., с пробег над 330000 км. към 08.04.2020г. е била под процесната сума. Оспорва, че вредите не са причинени по време или по повод на работа и счита, че не е налице хипотеза на чл. 203, ал.2 КТ. Счита, че работникът отговаря имуществено до размера на 1 работна заплата, съгласно чл. 206, ал.1 КТ. Неоснователно за употребяван автомобил, се търси стойност на нови части. Релевира възражение за прихващане със сумата от 200 лв., удържана от работника като "глоба" за ПТП.

С обжалваното решение е отхвърлен предявения иск.

Решението на първоинстанционния съд съдържа реквизитите по чл. 236 ГПК и е действително, произнасянето съответства на предявеното искане и правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството и решението са допустими.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1 изр.второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Варненският окръжен съд, с оглед наведените оплаквания и след преценка на събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и от трудов договор №188/13.11.2018г. се установява съществуването на трудово правоотношение помежду им, по силата на което ответникът е

работил като търговски представител на ищцовото дружество, при дневно работно време от осем часа. Съгласно заповед № 1/01.01.2010г., издадена от управителя на дружеството, на основание Наредба за работното време, почивките и отпуските, при 8-часов работен ден – редовна смяна работното време е от 08ч. до 17ч., с 1 час обедна почивка и две почивки по 15 минути.

На л.35 по първоинстанционното дело е приета разпечатка от ведомост за заплати и бонуси м. април, чийто текст е нечетлив. На л.116 е приложена ведомост за заплати за м. април 2020г., от която е видно, че на Диян С. И. е изплатено заплата в размер на 479,03 лв., без посочени удържки.

По делото е приета АНП по издаване на НП №20-0819- 001424/23.04.2020г. срещу Д. СТ. ИВ.. Видно от същата, на ответника е издадена наказателно постановление за това, че на 08.04.2020г. в 17.45ч., в град **** на ул.**** като водач на лек автомобил „*****“ с рег. №*****, като излиза от паркинга зад бл.№***** в посока Експресбанк при наличие на пътен знак Б-2 от ЗДВП не спазва знака, като не пропуска и е блъснат от приближаващия се от лявата му страна л.а. ***** с рег.№ *****.ПТП. За това, че не съобразява поведението си с пътните знаци и маркировка е осъществил ПТП в нарушение на чл.6,т.1 от ЗДВП, за което му е наложена глоба в размер на 200 лв. Към преписката е приложен и протокола от ПТП, който е подписан от участниците в ПТП и съставителя на протокола. На л.108 от първоинстанционното дело е приложено наказателно постановление, с което на водача на другия автомобил – ИВ. ИЛ. П. са наложени глоби за това, че управлява МПС със свидетелство за управление с изтекъл срок на валидност, не носи свидетелството и контролния талон от него.

По делото е приета и застрахователна преписка по щета №***** за лек автомобил „*****“ с рег.№ *****, собственост на „Елпак“ ЕООД. Видно от същата застрахователят ЗАД АЛИАНЦ ***** е отказал да заплати на ищеца обезщетение по застрахователна полица „Каско“ за настъпило събитие на 08.04.2020г. Мотивите към отказа са неизпълнение на поетото от застрахования задължение да закара автомобила за оглед и снимки, което е довело до невлизане на договора в сила, съгласно специалните условия на последния. По повод изискана информация, застрахователното дружество е уведомило съда, че към датата на отговора /04.02.2021г. / не е предявен иск срещу него във връзка с заведената щета.

От пътна книжка на МПС ***** започната на, е видно, че през периода от 28.08.2019г. до 02.04.2020г. е попълвана единствено от Д.И.. Към делото е прието удостоверение за техническа изправност на МПС – *****. От 05.03.2020год., съгласно което техническата изправност на ППС допуска да се движи по пътищата отворени за обществено ползване.

От заключението на вещото лице А.В. по проведената САТЕ се установява, че общата стойност, определена по средни пазарни цени за труд и резервни части към датата на настъпване на ПТП, на материалните щети, получени по процесния автомобил вследствие на процесното ПТП, е в размер на 3339,12 лв.

Според вещото лице механизмът на процесното ПТП е следния: пряк контакт между две превозни средства, при който едното превозно средство извършва маневра завой на ляво и навлиза в траекторията на движение на другото превозно средство, идващо му от ляво. Причината за настъпване на произшествието е навлизане на лек автомобил „*****“ в траекторията на движение на лек автомобил „*****“. Уврежданията на лек автомобил „*****“ (описани от застрахователя в предна лява и странична лява част и видими на предоставения снимков материал) е възможно да са получени по степен и вид при процесното събитие. Водачът на лек автомобил „*****“ е навлязъл в кръстовището и е започнал извършването на маневра завой на ляво, като за него непосредствено преди кръстовището са били налице пътен знак Б2 - „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство.“, Г2 - „Движение само надясно след знака“ и е пресякал пътна маркировка М1 - „Единична непрекъсната линия“. Водачът на лек автомобил „*****“ се е движил в насрещната лента за движение. Не са налице данни дали в негова лента за движение са били налице обекти или препятствия, които да представляват опасност за водача на лек автомобил „*****“ и да е било нужно заобикалянето им. Не са налице данни дали водачът на лек автомобил „*****“ не е предприел навлизане в насрещната лента за движение с цел да избегне удар с лек автомобил „*****“.

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпит на свидетелите, посочени и водени от ищеца – ЛЮБ. М. М., ЕВГ. Ж. Г., **** и **** и воденият от ответника – ****, чиито показания съдът ще обсъди при необходимост в мотивите на акта си.

Пред въззивната инстанция е представена и приета справка от GPS-система за проследяване движението на лекия автомобил, управляван от ответника, за периода от 08.04.2020г. до 09.04.2020г.

Гореизложената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Съобразно трайна и безпротиворечива практиката на съдилищата, даването на правна квалификация на иска е задължение на съда и се извършва въз основа на конкретно изложените в обстоятелствената част на исковата молба факти и на заявеното искане.

С оглед специфичния характер на трудовите правоотношения законодателят е предвидил изрични правила за имуществената отговорност на работника или служителя, като тя бива разграничена на ограничена или пълна имуществена отговорност. Пълната имуществена отговорност се реализира в случаите, когато работникът е причинил вреда на работодателя умишлено, в резултат на престъпление или не при или по повод изпълнение на трудовите функции – чл. 203, ал. 2 от КТ, както и при липси, когато работникът или служителят изпълнява функциите на материално отговорно лице – чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ. Други случаи на пълна имуществена отговорност може да се установяват само със закон – чл. 207, ал. 4 от КТ.

Съобразявайки твърденията за фактите, изложени от ищеца в исковата молба, въззивната инстанция намира, че се претендира ангажиране пълната имуществена отговорност на ответника за вреда, причинена на работодателя *не при или по повод изпълнение на трудовите задължения*, която се изразява в претърпени вреди, нанесени на лек автомобил, собственост на ищеца, причинени от ответника при ПТП. Правната квалификация на предявения от ищеца иск е чл.203, ал.2, предл. трето от КТ вр. чл.45 от ЗЗД.

Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е

причинил другиму, като във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. Отговорност за непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД носят само физическите лица, които са причинили вредата чрез свои виновни действия или бездействия и отговорността се поражда при наличността на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди. Институтът на непозволението увреждане се основава на правната норма, изискваща от гражданите да не се увреждат субективните права, имуществото и телесната цялост на другите лица.

В конкретния случай между страните липсва спор, а и от представените писмени доказателства се установяват твърденията на ищеца наличието на трудово правоотношение между страните, както и за настъпването на 08.04.2020г. на ПТП с управлявания от ответника служебен лек автомобил, в резултат на което са нанесени имуществени вреди на ищеца.

Спорният въпрос между страните е дали процесното ПТП е настъпило не при или по повод изпълнението на трудовите задължения на ответника. От ангажираните по делото доказателства въззивният състав приема, че отговорът на този въпрос е положителен. Установи се, че ответникът е изпълнявал трудовите си задължения при дневно работно време, от 8ч. до 17ч., като в тази връзка освен представените трудов договор и заповед на управителя за работното време на служителите, са и събраните гласни доказателства от свидетелите **** и *****. От приетата GPS – справка е видно, че на 08.04.2020г. в 16:41ч. ответникът е паркирал служебния си автомобил в близост до дома си на ул. „***. В 17:32ч. е потеглил с автомобила в посока ул. *** където е престоял 5 мин. В протокола за ПТП е посочено, че ПТП е настъпило в 17:45ч. Съдът не кредитира показанията на свидетеля *****, че ответникът е трябвало да ходи до аптека за някаква среща, доколкото същите останаха изолирани от събрания по делото доказателствен материал и не са непосредствено придобити, а възпроизвеждат казаното му от ответника.

Доказани са и предпоставките за основателността на иска по чл. 45 от ЗЗД. Установи се, че ответникът е нарушил няколко правила от ЗДП, като не се е съобразил с поставените пътни знаци и маркировка, като е предприел маневра завой наляво, при знаци Стоп и задължителен завой надясно и непрекъсната пътна маркировка. Без значение за отговорността му по предявения иск е дали и водачът на другия автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение. Дори и да има допуснати такива, те не изключват вината на ответника. Ако ответникът не беше предприел описаната по-горе маневра, то не биха настъпили вреди по собствения на ищеца лек автомобил, поради което е налице и причинно - следствена връзка между противоправното деяние и вредата. По отношение размера на вредите съдът кредитира заключението на вещното лице по проведената САТЕ, като компетентно дадено и неоспорено от страните.

По изложените съображения, предявения иск с правно основание чл.203, ал.2, предл. трето от КТ вр. чл.45 от ЗЗД се преценява от настоящия съдебен състав като доказан по основание и размер, поради което следва да бъде уважен изцяло. Върху определеното обезщетение следва да се присъди законната лихва от датата на увреждането – 08.04.2020г.

до окончателното изплащане на задължението.

Поради несъвпадане на изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено изцяло.

Съобразно отправеното искане и на основание чл.78, ал. 1 от ГПК въззиваемият следва да заплати на въззивника сторените разноски пред двете инстанции. Процесуалният представител на ответника, сега въззиваем своевременно е релевирал и пред двете съдебни инстанции възражение за прекомерност за заплатеното от ищеца/въззивника адвокатско възнаграждение в размер на 840 лв. с вкл. ДДС. Съдът, съобразно предмета и сложността на делото, преценява същото за основателно, доколкото между страните не е имало спор по фактите, а по правото. Изложеното обуславя извод за невисока правна и фактическа сложност на делото. Ето защо заплатеният адвокатски хонорар следва да бъде намален до минималния размер, изчислен по правилата на Наредба № 1/2004г., а именно 557 лв. Съобразно представения списък по чл.80 от ГПК, въззиваемият следва да бъде осъден да заплати на въззивника сторените разноски пред първата инстанция в размер на 1056 лв., както и тези, направени пред въззивната инстанция в размер на 623,78 лв.

Воден от горното, съставът на Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 1600/08.11.2021г., постановено по гр. дело № 11251/2020г. по описа на ВРС, XVI-ти състав

и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Д. СТ. ИВ., ЕГН ***** от гр. В*****, със съдебен адрес гр. ****, ул. **** чрез адв. А.Г., да заплати на „ЕЛПАК“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от управителя ****, със съдебен адрес гр. ****, чрез адв. **** Н. сумата от **3339,12 лв. /три хиляди триста тридесет и девет лева и дванадесет стотинки/**, претендирана като *част* от претърпяна от дружеството имуществена вреда в размер на 3 900 лв. /три хиляди и деветстотин лева/, представляваща стойността на новите части, необходими за ремонта на собствения му автомобил ****, рег. № ****, стойността на боята, материалите за боядисване, труда за извършване на ремонта и стойността на превоза до оторизиран сервиз, ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение за претърпяната вреда от датата на извършване на непозволеното увреждане – 08.04.2020г. до окончателното изплащане на сумата, на осн. чл. 203, ал.2 от КТ вр. чл.45 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

ОСЪЖДА Д. СТ. ИВ., ЕГН ***** от гр. В*****, със съдебен адрес гр. ****, ул. **** чрез адв. А.Г., да заплати на „ЕЛПАК“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес

на управление *****, представлявано от управителя *****, със съдебен адрес гр. *****, чрез адв. ***** Н. сумата от **1056 лв. /хиляда петдесет и шест лева/**, представляваща сторени разноси пред първоинстанционния съд и сумата от **623,78 лв. /шестстотин двадесет и три лева и седемдесет и осем стотинки/**, представляваща сторени разноси пред въззивния съд, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 280, ал. 3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____